Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescŭ în Viena *R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Donneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LVI.

„Gazeta“ ese în fiă-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe anŭ.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brasovŭ:
a administrațiune, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtu abonamentele câtŭ și insertiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 59. Brașovŭ, Lunĭ-Marțĭ, 16 (28) Martie 1893.

Brașovŭ, 15 Martie v.

După cum este prevĕdutŭ în circulara Consistoriulŭ archi-diecesanŭ din Blașiu, sinódele protopopescĭ chiămate de a alege câte doi deputațĭ din fiă-care tractŭ protopopescŭ la sinodulŭ electoralŭ, se vorŭ întruni Joia viitóre, în 18 (30) Martie.

Nu mai trebue sĕ spunemŭ, câtŭ de importante suntŭ pentru viitórea alegere de Metropolitŭ aceste sinóde protopopescĭ.

Când preoții adunațĭ în sinóde vorŭ înălța rugăciunĭ către ceriu, „cerêndŭ darulŭ lui Dumnedeu, ca sĕ lumineze mințile și se îndrepte inimile celorŭ adunațĭ la acestŭ actŭ atâtŭ de momentuosŭ“, privirile tuturorŭ credincioșilorŭ bisericei române unite și ale tuturorŭ Românilorŭ bine simțitorĭ vorŭ fi îndreptate asupra lorŭ, dorindŭ, ca ceriulŭ sĕ le asculte rugăciunea.

Preoțimea din archidiecesă nu mai puținŭ ca preoțimea din acele protopopiate ale dieceselorŭ sufragane unite, carĭ vorŭ lua parte la alegerea de Metropolitŭ, va trebuì sĕ aibă înainte de tóte în vedere situațiunea gravă în care se află biserica română unită, când îșĭ va da votulŭ pentru aceia, carĭ vorŭ fi chiămațĭ a-o representa la alegerea de Metropolitŭ în 16 Aprilie st. n. 1893.

Vorŭ trebui sĕ țină sémă preoții românĭ unițĭ, când vorŭ alege pe representanții lorŭ, de faptulŭ, că niciodată dela actulŭ unirei încóce n'au fostŭ mai periclitate interesele de viață ale bisericei române unite, niciodată independența ei, aședămintele ei rĕsăritene și caracterulŭ ei naționalŭ românŭ n'au fostŭ mai multŭ amenințate ca acuma.

Vorŭ trebuì sĕ-șĭ aducă aminte preoții unițĭ de marile postulate formulate în sinódele electorale dela 1852 și 1868 și că aceste postulate în partea lorŭ cea mai esențială nu s'au împlinitŭ, ba au fostŭ chiar desconsiderate și desavuate prin hotărîrile aduse în așa numitulŭ conciliu provincialŭ din 1872 ținutŭ cu ușile închise, hotărîrĭ ce s'au tăinuitŭ aprópe 16 anĭ și prin carĭ se sgudue din fundamentŭ basele constitutive ale bisericei naționale și autocefale a Românilorŭ unițĭ.

Vorŭ trebuì sĕ aibă în vedere preoții unițĭ uneltirile catolicilorŭ ungurĭ pentru contopirea bisericei române unite cu biserica catolică unguréscă.

Cei ce vorŭ fi însărcinațĭ a representa interesele clerului și ale poporului la viitórea alegere de Metropolitŭ în Blașiu, sĕ fiă bărbațĭ pĕtrunșĭ de spiritulŭ de sine stătătorŭ alŭ marilorŭ și neuitaților luptătorĭ pentru drepturile bisericei române unite, carĭ, ca Clainŭ și ca Maiorŭ, au suferitŭ mai bine închisórea și esiliulŭ, decâtŭ sĕ cedeze ceva din acele drepturĭ, séu sĕ-șĭ védă biserica umilită orĭ chiar batjocurită.

Este lipsă dér ca preoțimea din sinódele protopopescĭ sĕ 'șĭ dea votulŭ celorŭ mai independențĭ și de caracterŭ bărbațĭ din sînulŭ sĕu, carĭ sĕ nu șovăéscă nicĭ unŭ momentŭ în împlinirea datoriei lorŭ, sĕ nu lase a fi condușĭ nicĭ de vorbe și promisiunĭ amăgitóre, nicĭ de interese ordinare vremelnice, séu de ambițiunĭ personale, nicĭ sĕ nu se intimideze de amenințările celorŭ cu influință și puternicĭ.

Preoțilorŭ, ce se vorŭ întruni Joi pentru a sĕvêrși însemnatulŭ actŭ alŭ alegerei membrilorŭ sinodului electoralŭ, le dicemŭ: Mare este rĕspunderea vóstră înaintea celorŭ de față și viitorĭ, desbrăcați-vĕ dér de orĭ-ce interese și patime și avețĭ în vedere numai și numai sfânta causă a bisericei primejduite!

Grijițĭ înainte de tóte ca bărbații, pe carĭ îi vețĭ trimite la Blașiu, ca sĕ vĕ representeze la alegere, sĕ fiă cu trupŭ și sufletŭ devotațĭ vechilorŭ aședăminte și marelorŭ interese naționale ale bisericei rĕsăritene unite!

CRONICA POLITICA.

— 15 (27) Martie

Este la ordinea dilei cestiunea ocupărei **scaunului metropolitanŭ din Agram.** Se asigură, că noulŭ metropolitŭ va fi numitŭ în persóna episcopului *Stadler* dela Sarajovo. O parte din foile ungurescĭ privescŭ în acésta *unŭ mare fiasco alŭ ministrului unguréscŭ de culte Csaky*, despre care se dice, că multŭ a stăruitŭ pentru numirea canonicului din Agramŭ Stef. Vucetich, care a fostŭ totŭ-odată candidatulŭ banului croatŭ și pe care ministrulŭ Csaky l'a recomandatŭ la loculŭ primŭ; de-asemenea n'a reușitŭ ministrulŭ Csaky nicĭ cu alțĭ doi candidațĭ recomandațĭ de elŭ, dintre carĭ unulŭ era și favoritulŭ primatelui. „Budapesti Hirlap“ vede în acésta o mare „slăbiciune“ a ministrului de culte și atribue reușita lui Stadter „inriurinței anti-maghiare a lui Strossmayer“, apoi cardinalului Rampolla și „reacțiunii curții din Viena“. Candidarea episcopului din Sarajevo, adecă a lui Stadler, n'a provenitŭ din inițiativa guvernului ungurescŭ și, după cum asigură mai departe fóia ungurésca, Csaky multŭ timpŭ s'a feritŭ de a-șĭ da consensulŭ pentru numirea acestuia, din care causă ocuparea scaunului metropolitanŭ din Agramŭ a trebuitŭ sĕ se amâne timpŭ de doi anĭ. După acésta „Bud Hirl.“ continuă astfelŭ: „Cum este cu putință, ca acum totoșĭ aulicŭlŭ, dér panslavistulŭ Stadler, invĕțăcelulŭ politicei bisericescĭ a școlei lui Strossmayer, care nicĭ nu este membru alŭ bisericei catolice *maghiare*, sĕ câștige palliulŭ și după elŭ acușa și rangulŭ de cardinalŭ? Raporturile interne de politică bisericéscă au slăbitŭ guvernulŭ ungurescŭ și de acéstă slăbiciune profită cei ce voescŭ sĕ rupă cu totulŭ biserica catolică croată de cea maghiară, pentru ca apoi sĕ facă cu ea o propagandă slavă. Croații vorŭ fi mulțumițĭ cu Stadler și se gândescŭ acum la anexarea Bosniei. Noi, Maghiarii, perdemŭ o posițiă însĕmnată, pe care o cedămŭ contrarilorŭ noștri.“

*

Diarulŭ „Pester Lloyd“, vorbindŭ într'unulŭ din numerii trecuțĭ despre **decadența parlamentarismului în Ungaria**, se plânge, că maioritatea și guvernulŭ trăiescŭ din grația teroriștilorŭ radicalĭ (stânga estremă), că miniștri nu potŭ vorbi, fără ca sĕ fiă atacațĭ vehementŭ de deputații estremĭ, că în fine parlamentarismulŭ în Ungaria e în decadență. „Politik“ din Praga face la acestŭ articulŭ alŭ fóiei guvernamentale pestane, următórele observațiunĭ: „Dér cu ce dreptŭ organulŭ guvernului critică procederea oposiției estreme? Nu guvernulŭ însușĭ prin politica sa, da arme în mâna acelorŭ elemente? Da, guvernulŭ ungurescŭ a fostŭ acela, care a cultivatŭ și întăritŭ acéstă oposițiune și ministeriulŭ lui Coloman Tisza, a cărui cochetăriă cu entusiastii lui Kossuth e unŭ faptŭ cunoscutŭ, a procuratŭ partidei epigonilorŭ dictatorului unŭ numĕrŭ mare de mandate. Ei, cine sémănă vêntŭ, seceră furtună“.

*

Impresiunea ce a făcutŭ în opiniunea publică din Parisŭ, **verdictulŭ juraților în procesulŭ Panama** este diferită. Drépta e fórte nemulțămită cu acestŭ verdict. Diarul „Soleil“ scrie: Dreptatea ómenilorŭ a vorbitŭ. Noi creștinii credemŭ, că peste acésta este dreptatea lui Dumnedeu. Ea arată ca pe adevĕrațĭ criminalĭ, nu pe acusațĭ, ci pe martorii, carĭ au apărutŭ înaintea juraților. Verdictulŭ s'a pronunțatŭ sub influința atotputernică a jidovismului și a francmasoneriei. „Gaulois“ dice, că acestŭ verdictŭ este o palmă aplicată guvernului, deórece acesta a vestitŭ nevinovăția parlamentarilorŭ. Și foile moderate dicŭ, că acestŭ verdictŭ e în contra guvernului. „Matin“ scrie: „Acum guvernulŭ sĕ declare parlamentului și țĕrii, de ce a încercatŭ sĕ desonoreze dece representanțĭ ai poporului, dintre carĭ trei au venitŭ până la judele de instrucțiune, patru până la camera de punere sub acusa-

---

FOILETONULŬ „GAZ TRANS.“

In gura chițilorŭ.

Novelă de *A. Oscar Klaussmann.*

(3) (Urmare.)

2.

Carol Angermann avù o nópte neliniștită. Elŭ putù sĕ petrécă nóptea pe bordŭ cu permisiunea oficerului de gardă. In portŭ se permite bucurosŭ matrosilorŭ a durmi pe bordŭ, deórece în încăperile de josŭ este prea caldŭ. Décă corabia sĕ află în mersŭ, atuncĭ și în decursulŭ nopții, jumĕtate din matrosĭ suntŭ de gardă, pe când ceilalțĭ dormŭ. In chipulŭ acesta matrosii au mai multŭ locŭ liberŭ unde dormŭ. In portŭ garda de pe bordŭ în cursulŭ nopții e mică, prin urmare matrosii din camerile de durmitŭ ar fi prea îndesuițĭ, décă n'ar durmi cineva și pe bordŭ.

Ceea ce vĕduse Angermann în casa unchiului sĕu, 'lŭ uimise cu totulŭ. Elŭ ținuse pe unchiulŭ sĕu de omŭ bogatŭ, dér nu-șĭ făcù nicĭ o ideiă despre mărimea colosală a afacerei sale. Totŭ asemenea altfelŭ 'șĭ închipuise pe verisóra sa Lizzia. Când unchiulŭ scriea despre „mica Lizzia“, atuncĭ Carol 'șĭ închipuia unŭ copilŭ, ér nu o damă tênĕră, după cum o aflase în adevĕrŭ. Elŭ se hotărî, ca deja a doua di sĕ folosésca ocasiunea, ca sĕ descrie mamei sale impresiunile, ce le-a avutŭ la prima visită, ce a făcut'o unchiului sĕu.

Către diuă în fine adurmi Carol Angermann, dér în curêndŭ fù deșteptatŭ, pentru ca sĕ între în gardă și adecă în aceea, care se ținea până la rĕsăritulŭ sórelui. Elŭ sta ca sentinelă în partea de dinainte a corabiei și privea spre orașulŭ Boston, care se ridica în modŭ pitorescŭ printre coline și printre numĕrósele sînurĭ de mare.

La 7 óre fură chiămațĭ matrosii sĕ curețe bordulŭ, după aceea apărù și primulŭ oficerŭ și după zîmbetulŭ sĕu, se vedea, că e bine dispusŭ.

Tocmai când sună 8 óre, când adecă se schimba garda, apărù și căpitanulŭ pe bordŭ și la dênsulŭ se vedea că e cu multŭ mai bine dispusŭ, ca în dilele din urmă. Ii făcù mare bucuriă, că primulŭ concediu avuse sfârșitŭ atâtŭ de favorabilŭ.

Elŭ se întreținù cu primulŭ oficerŭ în privința serviciului și-i spuse apoi, că după dejunŭ va merge la uscatŭ, deórece are mai multe afacerĭ cu consululŭ.

Primulŭ oficerŭ chiămă pe matrosii, carĭ aveau sĕ vêsleze luntrea căpitanului. Unulŭ dintre ei lipsea. Cu câteva dile mai înainte 'șĭ sdrelise mâna și acum nu putea sĕ vêsleze. Primulŭ oficerŭ privì matrosii și ochiulŭ sĕu cădŭ asupra lui Angermann.

Locotenentulŭ Winter se apropiă de căpitanŭ și vorbi mai multă vreme cu acesta. In fine severulŭ comandantŭ alŭ corabiei făcù unŭ semnŭ aprobătorŭ și câteva momente mai târdiu Carol Angermann se afla între vêslașĭ. Locotenentulŭ Winter 'lŭ admonià încă-odată, ca sĕ distingă prin purtare bună și Carol Angermann era fórte recunoscĕtorŭ amabilului oficerŭ, căcĭ elŭ scia, că postulŭ acesta i l'a procuratŭ, ca sĕ-i dea mai multă ocasiune a merge pe uscatŭ.

După aceea vêslașii se îmbrăcară în hainele lorŭ albe și curate, cu gulerulŭ albastru. Către 9 óre porni barca, care era cârmuită de însușĭ căpitanulŭ. Cei optŭ vêslașĭ, lucrau cu putere. Ei se opriră la loculŭ de debarcare. Căpitanulŭ era bine dispusŭ, încâtŭ dise surîdêndŭ: „V'ațĭ purtatŭ bine, feciorĭ, dațĭ barca gardei portului și preumblați-vĕ prin orașŭ. Către 12 óre, séu mai bine disŭ, la douĕspredece óre fără unŭ sfertŭ, sĕ fițĭ érășĭ aicĭ, pentru ca sĕ mĕ ducețĭ înapoi“.

Căpitanulŭ se depărtă după aceea salutândŭ, ér matrosii se folosiră imediatŭ de timpulŭ liberŭ.

Cumcă Angermann se grăbì îndată la Pearlstreet, se înțelege de sine. Impresiunea, ce 'i făcù astădĭ fabrica, fù și mai mare ca erĭ. Astădĭ, când mașinele lucrau, când sute de lucrătorĭ um-

ţiune şi trei au fostŭ achitaţĭ de cătră juraţĭ. Oportuniştii şi radicalii suntŭ mulţămiţĭ. „Republique Française“ speră, că camera va vedé în fine, că ţéra e cuprinsă de scârbă din causa acestei istorii.

SCIRILE ḐILEI.

— 15 (27) Martie.

† **Augustinŭ Laday**, jude la curia r. u. în pensiune, cavalerŭ alŭ ordinului Leopoldinŭ ş. a. a rĕposatŭ în 20 Martie n. c. la proprietatea sa din Petrisatŭ, de lângă Blaşiu. Rĕposatulŭ a fostŭ mai întâiu teologŭ în Blaşiu, după aceea a mersŭ la Cluşiu şi a studiatŭ drepturile cu multŭ succesŭ, ceea ce dovedesce şi frumósa sa carieră. In anii 1860, pe când încă comiţii supremĭ conduceau în părţile locuite de Românĭ „marcalişurile“, adecă adunările comitatense, nu numai în limba maghiară, ci şi în limba română, ajunsese Laday comite supremŭ; peste puţinŭ însĕ a trecutŭ dela administraţiă în justiţiă, unde a avansatŭ până la rangulŭ de septemvirŭ. Dênsulŭ a avutŭ tot-déuna la inimă causa română şi a rĕmasŭ întotdéuna unŭ credinciosŭ fiu alŭ naţiunei sale, deşi din fire era unŭ omŭ fórte pacĭnicŭ şi conciliantŭ. Dovadă viuă despre sentimentele sale românescĭ este şi testamentulŭ sĕu, prin care aprópe tótă averea sa, care e fórte rumósă, o puse la disposiţia capitulului metropolitanŭ din Blaşiu, ca o prea frumósă fundaţiune pentru crescerea tinerimei române. Numele lui va rĕmâné neuitatŭ pentru noi Românii.

—x—

Dela Ligă. Comitetulŭ centralŭ esecutivŭ, întrunitŭ în şedinţă Marţĭ, 9 Martie, órele 8 séra, a fixatŭ ḑiua *congresului Ligei* pentru *16, 17 şi 18 Maiu* a. c. Deşi mandatulŭ acestui comitetŭ nu espiră de câtŭ în Maiu anulŭ 1894, elŭ va dimisiona întregŭ în ḑilele congresului. Până la alegerea noului comitetŭ, loculŭ de preşedinte provisoriu îlŭ va ţiné D. G. G. *Bursan*, ér lucrările le va sĕvêrşi, în calitate de secretarŭ, d. I. *Lupulescu*. Casieria centrală a fostŭ încredinţată, până la alegerea noului comitetŭ, d-lui censorŭ St. *Perieţenu Buzĕu*, unde urméză a se trimite banii destinaţĭ Ligei. Tóte secţiunile Ligei, în numĕrŭ de 53, au primitŭ de la comitetulŭ centralŭ circulare, dânduli-se instrucţiunile necesare pentru congresŭ. Congresulŭ se ţine în Bucurescĭ.

—x—

Convenţiunea comercială cu România. Pertractările privitóre la încheiarea convenţiunei comerciale cu România vorŭ reîncepe, probabilŭ, în sĕptĕmâna acésta şi se vorŭ finalisa în curêndŭ. Este cunoscutŭ, că negocierile între amêndouĕ statele interesate au trebuitŭ sĕ fiă întrerupte, fiindcă delegatulŭ României, d-lŭ *Papiniu*, plecase la Bucurescĭ în scopulŭ primirei unorŭ instrucţiunĭ nouĕ. D-lŭ Papiniu se află acum în Berlinŭ, unde are sĕ finaliseze tractatulŭ comercialŭ cu Germania şi peste câte-va ḑile este aşteptatŭ în Viena. Foile vienese comunică încă următórele amĕnunte: In cercurile guvernului românŭ se crede, că înţelegerea dorită se va stabili în curêndŭ pe basa propunerilorŭ făcute de monarchia nóstră şi comunicate guvernului regatului românŭ din partea delegatului sĕu. Chiar doi funcţionarĭ mai înalţĭ ai României şi au esprimatŭ părerea, că avemŭ sĕ ne aşteptămŭ la o grabnică resolvire a cestiunei privitóre la tractatulŭ comercialŭ.

—x—

In cestiunea matriculelorŭ civile. Proiectulŭ de lege privitorŭ la întroducerea matriculelore civile obligătóre s'a şi presentatŭ deja Maiestăţii Sale pentru prealabilă aprobare. După cum se anunţă din Pesta, ministrulŭ de interne Hieronymi încă va merge la Viena ḑilele acestea, — probabilŭ sĕ fi plecatŭ chiar adĭ, — pentru a-i face Maiestăţii Sale unŭ raportŭ verbalŭ în cestiunea acésta.

—x—

Cum va fi dreptulŭ matrimonialŭ? In şedinţa dela 24 Martie dieta a începutŭ desbaterea asupra budgetului justiţiei. Deputatulŭ I. *Veszter* a întrebatŭ pe ministrulŭ *Szilagyi*, cum va fi dreptulŭ matrimonialŭ făcutŭ pe basa principiilorŭ căsĕtoriei civile? Ministrulŭ respunse astfelŭ: După ce guvernulŭ a declaratŭ, că dreptulŭ matrimonialŭ va fi regulatŭ aşa ca sĕ se estindă asupra tuturorŭ cetăţenilorŭ, elŭ nu va cunósce nicĭ o piedecă matrimonială de natură confesională, nicĭ nu va cuprinde piedecĭ matrimoniale din causa diversităţii religiunei. Prin dreptulŭ matrimonialŭ nou se va dispune, ca asupra validităţii sĕ judece singurŭ numai judecătorii de statŭ.

—x—

Noua lege privitóre la îmbunĕtăţirea lefilorŭ funcţionarilorŭ de statŭ (art. IV din 1893) va întra în vigóre la 1 Aprilie c., dela care dată începêndŭ, funcţionarii îşĭ vorŭ primi lefile după regulamentulŭ celŭ nou.

—x—

Corŭ de studenţĭ. Simţindu-se de multă vreme lipsa unui corŭ alŭ studenţilorŭ universitarĭ din Bucurescĭ, prin care sĕ se dea o mai mare importanţă diferitelorŭ manifestaţii studenţescĭ, unŭ grupŭ de studenţĭ întrunindu se în séra de 10 Martie au pusŭ basele unei asociaţiunĭ de asemenea natură.

—x—

La înmormêntarea lui Jules Ferry. Papa a interḑisŭ sĕ se facă ceremoniă religiósă lui Iules Ferry, din causă că acesta nu s'a căsătoritŭ bisericesce şi a făcutŭ legile în contra clerului. Testamentulŭ lui Iules Ferry se sfêrşesce cu următórele cuvinte: „Dorescŭ sĕ fiu înmormêntatŭ la Saint-Die lângă tatălŭ şi sorea mea şi în cimiterulŭ acela de unde începe linia azuriă a Vogesilorŭ şi de unde inima mea credinciósă va auḑi tânguirile celorŭ biruiţĭ.“

—x—

Din armata română. *Timpulŭ* scrie: „M. S. Regele României a binevoitŭ a aproba raportulŭ d-lui generalŭ I. Lahovari, ministrulŭ de resbelŭ, cu privire la primirea în armată, cu gradulŭ de sublocotenentŭ, a d-lui Traianŭ Moşoiu, fostŭ sublocotenentŭ în armata austriacă“. D-lŭ Moşoiu e originalŭ din Tohanulŭ-nou, comitatulŭ Făgăraşului, şi-a servitŭ 3 anĭ ca sublocotenentŭ în armata nóstră comună.

—x—

Bismarck bolnavŭ. Despre Bismarck sosescŭ scirĭ triste. Se ḑice, că excancelarulŭ este greu bolnavŭ; elŭ sufere de insomniă şi de nervositate. Figura imposantă a excancelarului e diformată de totŭ. O telegramă din Hamburg aduce scirea, că acolo nu se scie nimicŭ de starea de bólă a lui Bismarck.

—x—

Gerulŭ în Rusia. Din Varşovia se scrie, că întregŭ guvernamentulŭ Kluga e bântuitŭ grozavŭ de viscole continue şi că pe acolo gerulŭ e grozavŭ. Sĕrmanii locuitorĭ, chinuiţĭ şi de fómete, nu mai sciu ce sĕ facă. Mulţĭ au luatŭ lumea în capŭ şi s'au strămutatŭ în alte părţĭ. Alţii ameninţă cu revoltă. Deja în trei rêndurĭ, ţĕranii s'au încercatŭ sĕ opréscă trenurile de marfă şi sĕ le jefuéscă. Totŭ d'auna însĕ au fostŭ respinşĭ, bătuţĭ şi închişĭ de miliţiă. In totalŭ au îngheţatŭ în acelŭ guvernamentŭ 45 de ómenĭ cu familia. In deosebĭ au suferitŭ multŭ ţinuturile Maszalks şi Koselsk. Populaţia e emoţionată grozavŭ din causa următórei întêmplărĭ tragice: O mulţime de copii din Kaluga au fostŭ cuprinşĭ de unŭ viforŭ grozavŭ pe drumŭ; 15 dintre ei au fostŭ găsiţĭ a doua ḑi clae peste grămadă îngheţaţĭ ca lemnulŭ.

—x—

Necrologŭ. Sâmbătă a încetatŭ din viéţă *Iosifŭ Popŭ Gerendi*, jude în pensiune, domiciliatŭ aicĭ în Braşovŭ, unulŭ dintre cei mai conscienţioşĭ şi harnicĭ funcţionarĭ românĭ.

Erĭ, Duminecă a rĕposatŭ unulŭ dintre cei mai vechĭ comercianţĭ ai Braşovului, *Ioanŭ Manole*, tatălŭ d-lui Diamandi Manole, în frumósa etate de 94 de anĭ. Rĕposatulŭ a fostŭ unulŭ dintre cei mai vrednicĭ membri ai comerciului levantinŭ şi de anĭ îndelungaţĭ epitropŭ alŭ bisericei Sf. Nicolae.

Adresămŭ condolenţele nóstre întristatelorŭ familii.

Grigorie T. Brătianu
şi studenţii românĭ din Viena.

Din incidentulŭ morţii multŭ regretatului **Grigorie T. Brătianu**, studenţii românĭ din Viena, întrunindu-se într'o şedinţă festivă convocată de-unŭ comitetŭ anume pentru acestŭ scopŭ, unde după ce câte-unŭ representantŭ din Transilvania, Bucovina şi România au vorbitŭ adêncŭ emoţionaţĭ, au datŭ espresiune durerii şi condolenţei lorŭ, prin următórea adresă;

La mormêntulŭ lui Grigorie T. Brătianu.

Plângŭ amarŭ şi vorŭ jeli toţĭ câţĭ din apropiere şi din depărtare au cunoscutŭ pe acestŭ omŭ rarŭ şi cu adevĕratŭ apostolŭ. Ostea falnică a cruciaţilorŭ vorŭ acoperi în doliu semnulŭ crucii, căcĭ s'a stinsŭ pentru totdéuna din fruntea lorŭ celŭ mai integru generalŭ din marea campaniă a luptelorŭ pentru eliberarea scumpului tesaurŭ alŭ neamului românescŭ. Unŭ singurŭ pasŭ alŭ sorţii făcu sĕ se cutremure miliónele de pepturĭ, din carĭ într'o clasică armoniă rĕsuna puterniculŭ ecou alŭ „unităţii culturale“. O singură lovitură a năprasnicei securĭ făcu, sĕ cadă celŭ mai frumosŭ ştejarŭ cu crengile şi cu frunḑele lui înverḑite.

Falniculŭ Carpatŭ îşĭ plécă încreţita-i frunte, petrele Dómnei se cutremură, Hotinulŭ şi Balcanulŭ secularŭ se îmbracă în doliu. Nicĭ când doina n'a rĕsunatŭ mai jalnicŭ, ca la mormêntulŭ, unde zacŭ miile de speranţe ce erau legate de nobilulŭ spiritŭ, talentŭ şi devotamentŭ alŭ unui omŭ genialŭ.

Rarŭ mormêntŭ udatŭ de atâtea lacrimĭ şi acoperitŭ de atâtea florĭ, ca acestŭ înfiorătorŭ şi negru locŭ de eternă odihnă. De pe elŭ se exală doliulŭ unei fruntaşe familii pentru scumpulŭ ei membru, doliulŭ unei ţĕrĭ pentru distinsulŭ cetăţénŭ şi mai presusŭ de tóte doliulŭ unui némŭ mare pentru celŭ mai iubitŭ fiu alŭ sĕu.

Tigveni, locŭ sfântŭ şi de eternă aducere aminte!

Binecuvêntatŭ vei fi de fraţii de acelaşĭ sânge, carĭ toţĭ: bĕtrânĭ şi tinerĭ, în tine şĭ au concentratŭ prin lacrimĭ de durere tótă puterea simţĕmêntului lorŭ celui mai curatŭ!

Şi décă în acéstă vale a plângerilorŭ şi în adênca nóstră durere ne este permisŭ a avé o consolare, acésta este speranţa firmă în ajungerea măreţului idealŭ, cătră care ni a demonstratŭ şi uşuratŭ calea adoratulŭ şi marele nostru defunctŭ Eternŭ şi viu va fi numele lui în inimile nóstre — Astfelŭ asociindu-ne doliului generalŭ, trimetemŭ afectuósele nóstre condolenţe jalnicei familii a ilustrilorŭ Brătienĭ, precum şi comitetului centralŭ alŭ Ligii pentru unitatea culturală a tuturoru Româniloru.

Tinerimea română din Viena.

Totŭ din incidentulŭ acesta, tinerii românĭ universitarĭ au luatŭ, cu unanimitate, hotărîrea de-a eternisa memoria fostului preşedinte alŭ Ligei prin o cunună eternă, adecă prin înfiinţarea unei fundaţiunĭ, care se pórte numele lui Grigorie T. Brătianu.

Dela Reuniunea femeilorŭ române din Braşovŭ şi Săcele pentru ajutorarea vĕduvelorŭ sĕrace.

Amŭ publicatŭ în Nr. 29 din ăstŭ anŭ alŭ „Gaz. Trans“ o dare de sémă despre suprasolvirile şi contribuirile făcute în favorulŭ Reuniunii nóstre din incidentulŭ petrecerii dela anulŭ nou.

S'a arătatŭ cu acelŭ prilegiu, că a incursŭ peste totŭ suma de 416 fl. 85 cr. In acéstă sumă au intratŭ, s'au administratŭ şi socotitŭ şi suprasolvirile

---

blau încóce şi încolo, se vedea în deajunsŭ, câtŭ de mare e acésta afacere.

In comtoarŭ şedea unchiulŭ Behrendt, şi aicĭ făcu cunoscinţă Angermann cu purtătorulŭ de afacerĭ Teodor Lang. Era unŭ bărbatŭ în vêrstă, cu pĕrulŭ şi barba închisă, în care se amestecau câte-va fire albe. Părea, că e o natură fórte energică, care şi era de lipsa, pentru a păzi şi a îngriji de numĕroşii lucrătorĭ. Infăţişarea sa nu prea era amicală, dér faţă de nepotulŭ stăpânului sĕu se purta fórte prevenitorŭ.

William Behrendt luà pe nepotulŭ sĕu sĕ-i arate fabrica, în timpulŭ lucrului. Ei visitară fabrica mai bine de o óră, apoi merseră la dejunŭ, la care luà parte nu numai Lizzia, ci şi Teodor Lang. Acesta însĕ se depărtà în curêndŭ. pentru ca sĕ mérgă în comtoar.

Cu atâtŭ mai negenaţĭ erau Lizzia, Angermann şi William Behrendt, căcĭ puteau conversa după pofta inimei. Unchiulŭ se bucura de aceea, că Angermann va avé de mai multe-orĭ ocasiune sĕ vină pe uscatŭ. Corveta putea sĕ fiă gata în cincĭ séu şése ḑile şi timpulŭ acesta trebuea folositŭ după putinţă. Unchiulŭ William regreta, că nu póte sĕ arangieze câteva escursiunĭ, deórece timpulŭ de care dispunea Carol Angermann, era nehotărîtŭ.

Carolŭ se despărţi cu inima mai îngreunată, ca în ḑiua precedentă şi venea pe drumŭ, supĕratŭ, din causa sfielei ce o arătase faţă de Lizzia. Părea, că vesela verişóră simte o deosebită plăcere sĕ'lŭ năcăjéscă, şi Angermann se supĕra acum, că de ce n'a fostŭ în stare sĕ rĕspundă bine la glumele Lizziei.

După amiaḑĭ cătră cincĭ óre căpitanulŭ plecĭ érăşĭ la uscatŭ. Deórece avea sĕ stea cincĭ óre, putea sĕ trimită barca înapoi la corabiă, dér acésta se afla departe de portŭ, şi căpitanulŭ avea inimă destulŭ de bună, pentru ca sĕ nu dea ómenilorŭ lucru îndoitŭ. Elŭ îi concediă érăşĭ şi lui Carol Angermann îi părŭ lucru comicŭ, când se vĕḑu după amiéḑĭ érăşĭ ca óspe alŭ unchiului sĕu.

Elŭ făcu o preumblare în trăsură cu unchiulŭ sĕu şi cu Lizzia, cătră parculŭ oraşului, fosta livade comunală. apoi cătră suburbiulŭ Cambrigde şi cină séra în casa bĕtrânului Behrendt.

Şi Teodorŭ Lang şedea cu ei la masă. Când se apropiĭ de 9 óre Carol se concediă, se oferi Lang, ca sĕ'lŭ însoţéscă. Pe drumŭ 'lŭ constrînse sĕ între încă într'unŭ restaurantŭ elegantŭ, pentru ca acolo sĕ bea şampaniă şi sĕ mănânce fructe. Apoi se despărţi cu amabilitate de Angermann, care după ce se depărtà 'şĭ gândi, că Lang e cam posomorîtŭ, dér omŭ bunŭ.

Décă Angermann n'ar fi fostŭ obositŭ de atâta vêslatŭ, ar fi durmitŭ póte şi mai rĕu, ca în nóptea trecută. Elŭ durmi bine, dér spiritulŭ sĕu lucrà mai departe şi în visurĭ se ocupa cu unchiulŭ sĕu şi cu Teodor Lang, dér mai multŭ cu Lizzia.

Şi în ḑilele următóre aflà Carol Angermann ocasiune sĕ visiteze casa unchiului sĕu. Căpitanulŭ mergea aprópe de douĕ orĭ în fiă care ḑi la uscatŭ şi totdéuna da ómenilorŭ sĕi concediu de mai multe óre. In ḑiua a treia căpĕtà Carol, din bunăvoinţa locotenentului Winter, concediu dela amiaḑĭ până séra, împreună cu alţĭ matrosĭ de pe „Freya.“ De sine se înţelege, că visità pe unchiulŭ sĕu. Dér în după prânḑa acésta fù singurŭ cu Lizzia şi după ce óre întregĭ 'şĭ petrecură bine cu glume şi musică, séra erau atâtŭ de confidenţialĭ, ca şi când s'ar fi cunoscutŭ de anĭ de ḑile.

Când séra Carol se întórse érăşĭ la portŭ, 'lŭ împiedeca presenţa lui Lang, de a se cufunda într'o disposiţiune duiósă. Probabilŭ, că în douĕ ḑile se termina fericirea sa, şi viéţa ce o ducea Carol Angermann, îi părea atâtŭ de interesantă şi frumósă, ca unŭ visŭ, din care n'ar fi voitŭ bucurosŭ sĕ se trezéscă.

(Va urma.)

dela: D lŭ Victorŭ v. Maurer 4 fl.; Dómnele: Elena A. Popovicĭ, Zoe Petricŭ si Sara Câmpeanŭ; d-nii Dr. A. Mureşianu, G. Navrea, D. Pascu, Dr. D. Popŭ, N. Budinţeanu, Ios. Puşcariu, A. Perşinariu, St. Chicombanŭ, N. Bogdanŭ şi Sim. Teodorŭ câte 1 fl. şi Tib. Eremiă 50 cr., ale cărorŭ nume din greşélă nu s'au publicatŭ în darea de sémă, despre care a fostŭ susŭ vorba.

După aceea amŭ mai primitŭ prin d-na Catinca Bârseanu dela d-na Valeria Moroianu (Bucurescĭ) 30 francĭ.

Esprimămŭ pe acéstă cale sinceră mulţămită acestorŭ binevoitorĭ şi sprijinitorĭ ai causei Reuniunei nóstre.

Braşovŭ, 14 Martie 1893.

Pentru comitetulŭ Reuniunii:

Maria Popea m. p. *Dr. Iosifu Blaga*, m. p.

ACADEMIA ROMANA.

Sesiunea generală din anulŭ 1893.

Raportulŭ secretarului generalŭ asupra lucrărilorŭ făcute în anulŭ 1892—93.

(Urmare şi fine.)

Concursurile Premielorŭ.

In sesiunea acestui anŭ Academia are a acorda două premii pentru opere publicate şi trei pentru lucrărĭ presentate în manuscriptŭ asupra unorŭ subiecte puse la concursŭ. Pentru aceste premii s'au presentatŭ următórele publicaţiunĭ şi lucrărĭ:

1. La concursulŭ *Marelui Premiu Năsturelŭ*, de 12,000 lei, destinatŭ celei mai bune cărţĭ scrise în limba română cu conţinutŭ de orĭ-ce natură, tipărită dela 1 Ianuarie 1889 până la 31 Decemvre 1892, s'au presentatŭ următórele publcaţiunĭ:

Căpitanŭ Dymolescu. Arta în comandamentŭ, Târgovişte 1892. 1 vol. în 4^0 micŭ.

Căpitanŭ Dymolescu, Desarmare. Târgovişte 1892. 1 vol. în. 4^0. micŭ.

Căpitanŭ Dymolescu, Idealulŭ armatei române. Studii critice. Bucurescĭ 1891. 1 vol, în-8^0.

M. Gaster, Chrestomatie română. Leipzig, Bucurescĭ 1891. 2 vol. în-8^0.

Th. P. Ierebie Funcţionarii. Bucurescĭ 1891. 1 vol. în-8^0.

G. G. Tocilescu, Cursŭ de Procedura Civilă. Iaşĭ, Bucurescĭ 1889, 1893. 2 vol. în 8^0.

Iónŭ Slavicĭ, Novele. Vol. I. Bucurescĭ 1892 1 vol. în 8^0.

A. D. Xenopolŭ, Istoria Românilorŭ Iaşĭ 1888—1892. 5 vol. în-8^0.

2. La concursulŭ *Premiului Statului Eliade-Rădulescu* de 5.000 lei, ce este a se da unei cărţĭ în limba română cu conţinutŭ literarŭ, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1891 până la 31 Decemvre 1892, s'au presentatŭ următórele:

Theocharŭ Alexi, Parnasulŭ românŭ. Culegere de poesii. Braşovŭ 1892. 1 vol. în-8^0.

G. Th. Avinianu, Tratatŭ despre expropriaţiune pentru causă de utilitate publică. Bucurescĭ 1892. 1 vol. în 8^0.

Iónŭ Bogdanŭ, Vechile Cronice Moldovenescĭ până la Urechiă. Texte slave cu studiu, traducerĭ şi note. Bucurescĭ 1891. 1 vol. în-4^0.

Barbu St. Delvrancea, Paraziţii. Bucurescĭ 1893. 1 vol. în-8^0.

Bonifaciu Florescu. Ritmurĭ şi Rime. Bucurescĭ 1892. 1 vol. în-8^0.

Lot Col. P. V. Năsturelŭ, Stema României. Studiu criticŭ din punctulŭ de vedere eraldicŭ. Bucurescĭ 1892. 1 vol. în-8^0

N. Petraşcu, Mihailŭ Eminescu. Studiu criticŭ. Bucurescĭ 1892. 1 vol. în 8^0.

Dem. I. Popilianu. Dicţionarŭ latinŭ românŭ. Craiova 1892. 1 vol. în 8^0.

L. Şăineanu, Istoria filologiei române. Studii critice. Bucurescĭ 1891. 1 vol. în-8^0.

D. Stăncescu, Basme culese din gura poporului. Bucurescĭ 1893. 1 vol. în-8^0.

Notă. — Pentru aceste două premii s'a mai presentatŭ şi următórea carte fără arĕtare la care anume premiu concuréză:

Iónŭ Popescu, Pedagogia. Ed. II. Sibiiu 1892. 1 vol. în-8^0.

Acéstă lucrare rĕmâne a fi esclusă dela concursŭ, conformŭ hotărîrei Academiei din 31 Martie 1892 (că concurenţii sunt obligaţĭ a arăta anume premiulŭ la care concuréză.)

3. La concursulŭ *Premiuluĭ Statului Lazărŭ*, de 5.000 lei, pentru care a fostŭ publicatŭ subiectulŭ: (*Studiulŭ vinurilorŭ din România din punctulŭ de vedere economicŭ şi alŭ composiţiunii lorŭ chimice,*) s'a presentatŭ unŭ manuscriptŭ cu devisa: (*Incetulŭ cu încetulŭ se face oţetulŭ. Cu timpulŭ se face agurida miere.*)

4. Nicĭ o lucrare nu s'a presentatŭ la concursulŭ *Premiului G. San Marinŭ*, de 1.500 lei, pentru care a fostŭ publicatŭ subiectulŭ: *Consideraţiunĭ asupra Comerciului României cu ţĕrile străine atâtŭ la Orientŭ câtŭ şi la Occidentŭ, începêndŭ cu secolulŭ alŭ XVI lea până 1860.*)

5. Asemenea nu s'a presentatŭ nicĭ o lucrare la concursulŭ *Premiuluĭ Neuschotz*, de 1500 lei, pentru care a fostŭ publicatŭ subiectulŭ: (*Compendiu istoricŭ asupra desvoltărei industriale la Românĭ până în 1875.*)

Tóte publicaţiunile şi manuscriptele presentate la concursŭ, în terminulŭ hotărîtŭ şi publicatŭ de Academie, au fostŭ trimese la timpŭ spre studiare comisiunilorŭ alese pentru acestŭ scopŭ în sesiunea trecută.

Secretarŭ Generalŭ, **D. Sturdza.**

Convocare.

Subscrişii, în numele comitetului clubului electoralŭ alŭ partidului naţionalŭ românŭ pentru cercurile electorale *Reghinŭ-Gernesigŭ*, în conţelegere cu şefii tractelorŭ protopopescĭ, de asemenea subscrişĭ, îşĭ iau voiă a convoca pe toţĭ alegĕtorii românĭ aderenţĭ ai partidului naţionalŭ din aceste cercurĭ, la o **adunare publică**, ce se va ţinè *Joi în 1/13 Aprile* a. c. la 11 óre a. m. în sala şcólei gr. cat. din Reghinŭ.

Ordinea de ḑi va fi:

1) Deschiderea şi constituirea adunărei;

2) Discuţiune asupra proiectelorŭ de lege bisericescĭ, precum şi 3) a celui pentru salarisarea învĕţătorilorŭ şi recepţiunea ovreilorŭ.

4) Incheierea adunărei.—

Reghinŭ, 20 Martie 1893.

P. Barbu preş. club. elect.

Galaction Şagău Protopresb. gr. or.

Dr. Ioanŭ Popŭ sen. secretariul club. elect.

Petru Uilăcanu protopopŭ gr. cat.

Cestionariŭ istoricŭ*)

de

Nic. Densuşianu.

(Urmare).

V.

114. Se află cumva în ţinutulŭ deacolo vre-unŭ drumŭ vechiu părăsitŭ, aşternutŭ cu bolovanĭ, cu table de piétră, cu petrişŭ mĕruntŭ, orĭ cu pămêntŭ arsŭ, şi cum se numesce drumulŭ acesta?

115. Câtŭ este de largŭ drumulŭ acesta?

— décă este ceva mai ridicatŭ peste suprafaţa pămêntului?

— şi décă are şanţurĭ pe margine?

116. De unde vine drumulŭ acesta, şi prin ce comune trece?

117. Se află cumva în ţinutulŭ de acolo vre-unŭ drumŭ vechiu numitŭ:

— troianŭ? — drumŭ împĕrătescŭ? — drumulŭ cătanelorŭ? — drumulŭ păgânilorŭ? — drumulŭ de piétră? — drumulŭ uriaşilorŭ? — drumulŭ împietritŭ? — calea împietrită? — calea albă? — drumulŭ poştei? — drumulŭ împĕrătesei Irina? — drumulŭ Lupianului? — drumulŭ lui Rujanŭ? — drumulŭ (calea) Tătarilorŭ? — drumulŭ Saşilorŭ? — drumulŭ Hunilorŭ? — drumulŭ Rusului? — drumulŭ Leşului? — drumulŭ Olacului? — drumulŭ Popilorŭ? — drumulŭ marmurei? — drumulŭ sarei? — drumulŭ óiei? — calea celorŭ frumóse? — caldărâmŭ?

118. Pe ce felŭ de locurĭ suntŭ făcute drumurile aceste?

— pe şesŭ?

— pe vale?

— pe cóste, orĭ pe muchia délurilorŭ?

— décă drumurile aceste mergŭ în liniă dréptă, trecêndŭ peste délurĭ şi pe marginea prăpăstiilorŭ, orĭ décă încunjură cumva délurile şi locurile mai rele?

119. Ce spune poporulŭ despre drumurile aceste, cine le a făcutŭ şi pentru ce scopŭ anume?

120. Se află cumva în munţii de acolo urme de drumŭ vechiu taiatŭ întregŭ în stâncă viă?

— orĭ susţinutŭ numai de bârne în păreţii stâncilorŭ?

121. Se află pe-acolo vre-unŭ locŭ numitŭ: „La piétra arsă?"?

— „La piétra scrisă?"

— orĭ „La piétra tăiată?"

— şi décă suntŭ acolo ceva urme de drumŭ vechiu?

122. Se află pe acolo vre-unŭ drumŭ vechiu numitŭ drumulŭ Ţarigradului?

— de unde vine drumulŭ acesta şi prin ce comune trece?

124. Ce se spune, pe unde era în vechime drumulŭ principalŭ de trecere în ţerile vecine?

124. Cum se numiau în vechime hanurile, birturile şi conacele, aşeḑate pe drumulŭ mare, unde rĕmâneau călĕtorii peste nópte.

125. Se află pe acolo sate, délurĭ, movile, cu numele de Popină, Popenĭ. Grajdiurĭ, Posta-vechiă, Délulŭ cailorŭ?

— pentru ce pórtă numele acesta?

— şi décă se află acolo ceva urme de zidării vechĭ?

126. Se află acolo pe lângă drumurile bĕtrâne vre-unŭ stîlpŭ vechiu de piétră?

— ce inscripţiune are?

— şi pentru ce a fostŭ pusŭ stîlpulŭ acolo?

127. Se află pe acolo vre-unŭ satŭ, în care sătenii nu aveau în vechime alte îndatorirĭ faţă de stăpânire, decâtŭ sĕ păzéscă drumulŭ celŭ mare de făcĕtorii de rele?

128. Se află unde-va în ţinutulŭ de acolo urme de unŭ podŭ vechiu de piétră?

129. Cum se numesce podulŭ acesta?

— şi cine l'a făcutŭ?

130. Se găsescŭ în ruinele podului acestuia pietrii cioplite şi cărămiḑĭ bĕtrâne?

131. Se află cumva la capetele acestui podŭ urme de întăriturĭ vechĭ, de turnurĭ, castele, séu vre unŭ drumŭ aşternutŭ cu pétră?

132. (Intrebare specială pentru Transilvania). Se vorbesce ceva, că în vechime ar fi fostŭ unŭ podŭ de piétră peste Murĕşŭ, şi unde anume?

133. Se află cumva pe acolo vre-unŭ podŭ tăiatŭ de adreptulŭ în stâncă viă, încâtŭ sĕ se pară a fi podŭ naturalŭ?

134. Ce spunŭ bĕtrâni, pe unde era în vechime trecĕtórea principală peste apele marĭ de acolo? D. e. peste Dunăre, Tisa, Murĕşŭ, Oltŭ, Prutŭ, Nistru etc.?

135. Se află pe acolo vre-unŭ drumŭ numitŭ Podulŭ de pămêntŭ, Podulŭ buricatŭ?

— cum suntŭ construite podurile aceste şi pentru ce se numescŭ astfelŭ?

136. Se vorbesce ceva pe acolo despre unŭ podŭ de piele întinsŭ peste o vale séu peste unŭ rîu?

(Va urma.)

*) Rugămŭ pe toţĭ d-nii, cărora le zace la inimă luminarea faptelorŭ marĭ şi strălucite ale străbunilorŭ noştri, şi anume, rugămŭ pe toţĭ bărbaţii noştri literaţĭ, advocaţĭ, preoţĭ, profesorĭ şi învĕţătorĭ sĕ binevoiéscă a ne trimite rĕspunsurile sale la Cestionariulŭ de faţă Indată ce o persónă póte sĕ ne rĕspundă chiar şi numai la 2 séu la 3 întrebărĭ va face fórte bine sĕ pună pe hârtiă informaţiunile aceste şi sĕ ni le trimită cu poşta. In modulŭ acesta memoria multorŭ evenimente şi fapte marĭ va trece şi la posteritatea nóstră.

Literatură.

Revista critică-literară, apare în Iaşĭ (strada Carolŭ Nr. 41) la începutulŭ fiă-cărei lunĭ şi costă pentru Austro Ungaria 6 fl. la anŭ. Directorŭ: *Ar. Densuşianu.* Fascicula 3 pentru luna Martie conţine: O nouă cronică românéscă, de Ar. Densuşianu; Factorii evoluţiunei criticei literare, de Ovidiu Densuşianu; Mirele cu două mirese (novelă originală) de I. Corbanŭ; Ómenii cu córne (poveste pop.) La urmă 4 poesii de Ar. Densuşianu, Rĕspunsurĭ şi Bibliografiă.

Au apărutŭ:

Incercărĭ în Vocalismulŭ limbei române, de *Alesiu Viciu*, profesorŭ în Blaşiu. Formatŭ 8^0 de 47 pag. Preţulŭ 25 cr. De vênḑare la Tipografia Seminariului, în Blaşiu (Balázsfalva).

Necrologŭ.

Desolaţii: fii, fice, nore, ginerĭ, nepóte şi nepoţĭ, strănepóte şi strănepoţĭ, pĕtrunşĭ de cea mai profundă durere anunţă perderea prea iubitului lorŭ tată, socru, bunicŭ şi moşŭ

Iónŭ Manole,

în etate de 94 anĭ, încetatŭ din viéţă la 14 (26) Martie c., órele $7^1/_2$ séra, şi Vĕ invită sĕ bine-voiţĭ a asista la ceremonia funebră, care va avé locŭ Marţĭ în 16 (28) Martie órele 3. p. m. Cortegiulŭ va porni dela locuinţa defunctului, Ciocrac, Nr. 21, la cimiteriulŭ din Gróverŭ.

Braşovŭ, 15 (27) Martie 1893.

— **Iosifŭ Popŭ Gerendi,** jude r. u. în pensiune, a încetatŭ din viéţă astăḑĭ la órele $6^1/_2$ diminéţa, după o suferinţă mai îndelungată, în etate de 73 de anĭ şi după o viéţă conjugală de 44 de anĭ, împărtăşitŭ fiindŭ cu St. Taine.

Despre acéstă durerósă şi ireparabilă perdere, adêncŭ întristata familie a rĕposatului încunosciinţéză pe tóte rudeniile, amicii şi cunoscuţii.

Rĕmăşiţele pămêntescĭ ale scumpului decedatŭ se vorŭ ridica din locuinţa sa, Strada Porţii (Căldărarilorŭ) Nr. 69 Lunĭ în 15 (27) Martie c. la 3 óre p. m. şi se vorŭ aşeḑa spre vecĭnica odihnă în cimiterulŭ din Gróverŭ.

Braşovŭ 13 (25) Martie 1893.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Maria Popŭ Gerendi născ. Deacŭ, ca soţie; Valeriu şi Augustŭ, ca fiĭ; Emilie Sancĭali născ. Gerendi, ca fiică; Antoniu Sancĭali, jud reg. ca ginere; Veturia, Aurelŭ şi Traianŭ, ca nepoţĭ. Ioanŭ Popŭ Gerendi, proprietarŭ ca frate; Dumitru Manŭ, comerciantŭ, şi soţia Sofia Deacŭ, ca cumnaţĭ.

DIVERSE.

Fraţĭ nepotriviţĭ. Christian Bach, unŭ frate alŭ marelui măiestru *Sebastian Bach*, încă era musicalŭ. Elŭ compunea iute şi uşorŭ, fără sĕ fi creatŭ ceva însemnatŭ. Banii şi-i cheltuia totŭ aşa de uşorŭ, precum îi şi câştiga. Când órecine îlŭ mustra pentru viéţa lui destrăbălată şi-i recomandă ca esemplu de imitatŭ pe fratele sĕu renumitŭ, elŭ rĕspunse: „Intre mine şi fratele meu esistă o diferenţă mare. *Eu* compunŭ pentru ca sĕ trăiescŭ, *elŭ* trăesce pentru ca sĕ compună. — *i. g. b.*

O revoltă de elefanţĭ. O rĕscólă generală de trompe s'a întêmplatŭ la esposiţia de érnă din Bridgeport (Connesticut) unde figuréză între alte animale şi doi-spre-ḑece elefanţĭ. Unŭ paznicŭ, anume George Conklin, a avutŭ ideea de a întrebuinţa două din aceste pachiderme, pe Mandarin şi Babe, la trasulŭ vagónelorŭ pe şine. Deóre-ce însĕ ningea, cei doi elefanţĭ manifestară o viuă nemulţămire prin strigăte, care fură auḑite de cei ḑece camaraḑĭ ai lorŭ închişĭ. Unulŭ din aceştia din urmă isbuti sĕ arupă lnţulŭ de care era legatŭ şi se repeḑi afară, pe când ceilalţĭ nouĕ îşĭ dau şi ei tótă silinţa sĕ imiteze acestŭ esemplu. Conklin chemă pe doi colegĭ ai sĕi, Modus şi Bates, ca sĕ caute sĕ liniştéscă tumultulŭ. Aceştia însĕ, cum se apropiară de marele elefantŭ Torn Shumb, fură apucaţĭ cu tromba şi trântiţĭ cu atâta putere la pămêntŭ, încâtŭ ameţiră şi ar fi fostŭ turtiţĭ negreşitŭ sub picióre de furiosulŭ elefantŭ, décă unŭ altŭ gardian, Scott, nu i-arŭ fi trasŭ imediatŭ cu cârjile de ferŭ afară din grajdŭ. Atuncĭ îi veni lui Conklin o altă ideă mai bună: cu o abundentă distribuţia de morcovĭ reuşi sĕ potoléscă revolta, şi tocmai la timpŭ, căcĭ ea începea a se întinde şi la celelalte dobitóce din menagerie. Unŭ ipopotamŭ chiar aruncase în bazinulŭ sĕu pe unŭ gardianŭ, care era câtŭ p'aci sĕ se înece.

Proprietarŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maiorŭ.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 24 Martie 1892.

Renta ung. de aurŭ 4% . . .	115.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	95.65
„ „ „ „ argint 4½%	122.65
Oblig. „ „ „ de ost. I. emis.	101.75
„ „ „ „ „ „ II „	120.35
„ „ „ „ „ „ III „	—.—
Bonurĭ rurale ungare	—.—
„ „ croato-slav. . . .	96.—
Despăgubirea dijmei de vin . .	—.—
Imprum. ung. cu premii. . . .	97.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghed.	154 75
Renta de hârtie austr.	144.75
„ „ argint „	98.85
„ „ aurŭ „	98.70
Losurĭ din 1860	117.20
Acții de-ale Băncei austro-ung .	149 50
„ „ „ ung. de credit.	984.—
„ „ „ aust. de credit.	419.—
Argint	355.50
Galbenĭ imp.	5.72
Napoleondorĭ	9.65
Mărcĭ imp. germ.	59.37½
London (lire sterlinge)	121 35
Rente de coróne austr. . . .	96 90
„ „ „ ungară . . .	95.20

Cursul pieței Brașov.

Din 27 Martie 1893.

Bancnote rom.	Cump.	9.55	Vênd.	9.58
Argintŭ român.	„	9.48	„	9.52
Napoleon-d'orĭ	„	9.60	„	9.64
Galbenĭ	„	5 58	„	5.63
Ruble rusescĭ	„	1.26½	„	—.—
Mărcĭ germane	„	58.60	„	59.20
Lire turcescĭ	„	—.—	„	—.—
Scrisurĭ fonc. Alb. 6%		101.—	„	—.—
„ „ „ 5%		—.—	„	—.—

Nr. **3402**—1893.

PUBLICAȚIUNE.

Se arêndéză din nou pe cale de oferte

ȘCÓLA ORĂȘÊNÉSCĂ DE INNOTAT

din Blumena,

pe timpulŭ din 1 Iunie 1893 până 31 Maiŭ 1896.

Referitórea pertractare de oferte are locŭ **Vinerĭ în 7 Aprile a. c.** în oficiulŭ orășênesc economic și anume la 10 óre a. m. Reflectanți au de a-șĭ așcerne până la óra și ḑiua amintită ofertele scripturistice, sigilate, proveḑute cu vadiul de 10% din suma amintită în cifre și litere oferată annualminte, precum și cu dechierațiunea, că oferențilorŭ 'li suntŭ cunoscute condițiunile și că se supunŭ lorŭ.

Condițiunile de oferte și acele contractuale se află până în amintită ḑi la oficiulŭ orășênesc economic în decursulŭ órelorŭ oficióse spre examinarea din partea fie-cărui.

Brașovŭ, 18 Martie 1893.

79 2—2. **Magistratulŭ orășênescŭ.**

Anunciurĭ
(insertiunĭ și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrisei administrațiunĭ. In casulŭ publicărĭi unui anunciu mai mult de odată se face scădêmêntŭ, care cresce cu câtŭ publicarea se fece mai de multe-orĭ.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI."

A V I S U!

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiescŭ ca espedarea sĕ li-se facă după stilulŭ nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans."

„FURNICA",
cassă de economii, societate pe acțiunĭ în Făgărașŭ.

Contulŭ Bilanțului.

ACTIVE.		fl.	cr.
Cassa în numerariŭ		23.722	05
Cambii escomptate		394,188	80
Împrumuturĭ pe obligațiunĭ cu cavențĭ		18,112	80
Împrumuturĭ pe hipotecă		581	—
Efecte		554	88
Realitățĭ casa societățiĭ		9,650	90
Depunerĭ spre fructificare la alte institute . . .		30,784	82
Diverse conturĭ debitóre		515	41
Mobiliarŭ	627 fl. 15 cr.		
după amortisare de	62 „ 71 „	564	44
		478,675	10

PASIVE.	fl.	cr.
Capitalŭ socialŭ (300 acțiunĭ à fl. 100)	30,000	—
Fondulŭ de reservă	23,735	12
Fondulŭ de pensiune alŭ funcționarilorŭ . . .	525	—
Depunerĭ spre fructificare	405,639	48
Interese transitóre anticipate pe 1893	4,605	45
Dividendă neridicată	10	—
Diverse conturĭ creditóre	3,574	66
Profitŭ curatŭ	10,585	39
	478,675	10

Contulŭ profitului și perderilorŭ.

EȘIRĬ.		fl.	cr.
Interese: pentru depunerĭ spre fructificare . .		17,156	48
Spese: salare, imprimate, porto, remunerațiunĭ, diverse .	2488 fl. 86 cr.		
Marce de presență	824 fl. — cr.	3,312	86
Contribuțiune: directă . . .	1125 fl. 13 cr.		
10% dare la interesele depunerilorŭ spre fructificare și competință de timbru	1946 fl. 11 cr.	3,071	24
Amortisațiune: 10% din mobiliarŭ		62	71
Profitŭ curatŭ		10,585	39
		34,188	68

VENITURĬ.		fl.	cr.
Interese: dela cambii escomptate	30,604 fl. 33 cr.		
„ dela împrumuturĭ pe obligațiunĭ cu cavențĭ	959 fl. 05 cr.		
„ dela împrumuturĭ hipotecare	53 fl. 11 cr.	31,616	40
Tacse pentru transcrierĭ de acțiunĭ		20	—
Chirie dela casele societățiĭ		144	—
Provisiunĭ		2,408	19
		34,188	68

Făgărașŭ, în 31 Decemvre 1892.

Basiliu Rațiu m. p., președinte. **Ioanŭ Dejenariu,** m. p., comptabilŭ.

Nicolae Cosgarea m. p., membru alŭ direcțiunei. **Basiliu Stanciu** m. p., membru alŭ direcțiunei. **Iuliu Danŭ** m. p., membru alŭ direcțiunei. **Ioan Turcu** m. p., membru alŭ direcțiunei. **Demetrie Chișereanu** m. p., membru alŭ direcțiunei.

Subsemnatulŭ comitetŭ am esaminatŭ bilanțulŭ presentŭ și contulŭ profitului și perderilorŭ, și confrontândule cu registrele principale și ausiliare a-le societății ținute în bună regulă le-amŭ găsitŭ în consonanță cu aceleașĭ și esacte.

Făgărașŭ, în 31 Decembre 1892.

Comitetulŭ de supraveghiare:

Dr. Andreiu Micu m. p., **Georgiu Aiser** m. p., **Iosifŭ Lissai** m. p. 81,1—1.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.